

Da Formaalet i Tilfælde, hvor det gælder en Bedømmelse af, i hvilket Omfang en Person er trængende til Understøttelse af det offentlige, ifølge de Synspunkter, som man maa formode, Lovgivningsmagten har givet Udtryk for, maa være at bestemme, *hvilke Indtægter der faktisk staar til Raadighed for vedkommendes Livsførelse*, er det derimod ikke udelukket, at der i denne Relation til *Driftsudgifter* yderligere kan henregnes visse Udgifter, som *ikke* kan fradrages ved Beregningen af den skattepligtige Indkomst, under Forudsætning af, at de dog betinger Opnaaelsen af en Erhvervsindtægt, og det iøvrigt ligger udenfor det almindelige, at saadanne Udgifter maa afholdes af vedkommende hjælp-søgende. Som Eksempel paa saadanne Udgifter kan nævnes Udgifter til Pasning af Børn, for saa vidt saadanne Udgifter er nødvendige for Opnaaelse af Moderens Erhvervsindtægt.

Naar Loven om Indkomst- og Formueskat til Staten i § 6 c og d yderligere indeholder Regler, hvorefter de dør opregnede Forsikringskontingenter samt personlig paa-lignede Skatter og Afgifter paa fast Ejendom m. v. bliver at *fradrage* ved Beregningen af den skattepligtige Indkomst, kan dette — bortset fra Erhvervsvirksomheder, hvor f. Eks. Præmier til lovpligtig Ulykkesforsikring eller lign. vil kunne betegnes som nødvendige for at erhverve, sikre og vedligeholde Indkomsten — ikke ses som Udtryk for, at disse Udgifter henregnes til Driftsudgifter. Det modsatte fremgaar tværtimod af den nævnte Bestemmelses Formulering, og disse Fradragsregler maa derfor betragtes som begrundet i særlige skattetekniske Hensyn, der ikke kan overføres paa de Tilfælde, hvor det drejer sig om at afgøre, i hvilket Omfang en Person er trængende til offentlig Understøttelse, og altsaa, som foran omtalt, *om at bestemme den fulde Indtægt, der — uden Fradrag — staar til Raadighed for hans Livsførelse*.

Medens Socialministeriet saaledes hidtil har maattet tage det Standpunkt, at hverken Beløb, der er anvendt til Ulykkes-, Syge-, Invaliditets-, Begravelses- og Arbejds-løshedsforsikring eller erlagte Skatter kan fradrages ved Indtægtsberegningen efter Forsorgslovens § 194, ligesom ej heller ved Udfindelsen af Indtægten i de øvrige i Afsnit III i Forsorgsloven omhandlede Tilfælde, samt ved Udregningen af Aldersrente og Invalide-rente, maa det dog erkendes, at de omhandlede Udgifter, der efter de foretagne stati-stiske Undersøgelser maa antages gennemsnitlig at andrage fra 80 Kr. til 200 Kr. aarlig for Personer indenfor de i Forsorgslovens § 194, Stk. 1, nævnte Kategorier af bidrags-berettigede, faktisk beskærer vedkommendes Indtægt i ikke uvæsentlig Grad.

Hertil kommer, at det paahviler de bidragsberettigede at afholde Udgiften til de dem paalignede Skatter som en Pligt, og at det, for saa vidt angaar Kontingenter, maa anses for i høj Grad ønskeligt, at paagældende betaler disse, saaledes at de derved kan opnaa de forsikringsmæssige Goder og i tilsvarende Omfang undgaa at falde det offentlige til Byrde.

Ud fra foranstaaende Betragtninger har man stillet Forslag om, at der i Indtægten skal kunne fradrages de Beløb, der er anvendt til Ulykkes-, Syge-, Invaliditets-, Begravel-ses- og Arbejdsløshedsforsikringen samt erlagte Skatter.

Det tilføjes, at man i det samtidig fremsatte Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 182 af 20. Maj 1933 om Folkeforsikring har stillet tilsvarende Forslag om Ændring af Folkeforsikringslovens § 41, saaledes at de omhandlede Udgifter ligeledes skal kunne fra-drages i Indtægten ved Beregningen af den en Person tilkommende Rente.